

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Odprava šolnine.

Pod tem naslovom prinaša „Sl. Tednik“ sledeči članek:

„Štajerski deželni zbor je sklenil, da se na Štajerskem v ljudskih šolah ne sme nobena šolnina pobirati od šolarjev. Ta sklep je prav pameten. Starši so zdaj prisiljeni svoje otroke v šolo pošiljati, tedaj bi krivično bilo, da bi se jim še to breme naložilo, da bi šolnino od svojih otrok plačevali. Oni imajo tako skrbeti za hrano, obleko in sploh za dobro izrejo svojih otrok, dobiček od dobre izreje pa ima vsa dežela in vsak človek, tudi neoženjeni in taki, ki nimajo otrok. Zato je pravično, da pripomagamo vsi deželani pri vzdrževanju šol in plač učiteljev, pa ne da bi samo oni starši, ki pošiljajo otroke v šole, morali po šolnini skrbeti za šole in učitelje.

Odkod tedaj dobivajo na Štajerskem učitelji svoje plače? Deželni zbor je stvar tako uravnaval, da se v vsakem okraju napravi okrajna šolska kasa. V to kaso zalagajo okraji po 7 kr. od enega goldinarja svojega davka. Ti zneski pa ne zadostujejo, da bi se učitelji mogli samo iz njih plačati, zato mora povsod deželna kasa pripomagati. Ona dodaje vsakemu okraju, kolikor je premalo v okrajni šolski kasi. Vsled tega pa mora dežela višje priklade nalagati.

Nekateri mislijo, da bi najbolje bilo, ko bi dežela prevzela vse plače učiteljev. Mi temu ne moremo pritrditi. Kdor plača učitelje, ima tudi pravico jih imenovati, od enega mesta na drugega predstavljati in sploh nadzorovati. Če jih dežela plača, potem imenuje deželni šolski svet v Gradci vse učitelje za celo Štajersko. Okraji pa bi pri tem ničesa ne imeli govoriti.

Reče se, da bi potem graško mesto dosti pripomagalo, ker plača Gradec čez 5. del-vseh davkov Štajerskega. Res je, da bi se tako prihranilo blizu 1 odstotek deželne priklade. A kakor rečeno, bi izgubili okraji pravico učitelje imenovati, dalje pa bi tudi vlada težko pritrdila takemu sklepu deželnega zbora.

Klerikalni ali konservativni poslanci v štajerskem deželnem zboru so baje glasovali za to, da bi dežela prevzela plače učiteljev. Zastrmeli smo, ko smo to slišali. Od njih smo pričakovali, da bodo branili samopravo in pravico okrajev, ne pa celo šolstvo prepustili deželnemu šolskemu svetu, v katerem sedi 9 vladnih mož. Klerikalci menda niso dobro razumeli, zakaj daje šlo. Slovenski poslanci razen Hermana pa so glasovali za to, da se stroški za šole dele med okraji in deželo.

Klerikalci so tudi proti odpravi šolnine govorili; oni hote, da stariši plačajo šolnine za svoje otroke. Temu se ne čudimo; duhovniki niso oženjeni, tedaj nimajo otrok, da bi jih pošiljali v šolo. Če se šole in učitelji iz davka plačujejo, morajo ravno tako duhovniki od svojih dohodkov, gruntov itd. pripomagati, kakor vsaki drugi, kdor plača davke. To pa jim seveda nij ljubo.

Plače učiteljev na Štajerskem so uredjene po 550, 600, 700 in 800 gld. na leto. Za te povišane plače so tudi klerikalni poslanci z g. Hermanom glasovali. Lepo je, da so ti gospodje prevideli, da učitelji pri zdanju draginji s svojimi plačami niso mogli izhajati. Vendar moramo reči, da so klerikalci tudi v tem oziru nedosledno ravnali; oni bi morali po svoji izjavi glasovati za predlog deželnega odbora, kateri je hotel samo 500 gl. na leto IV. razredu privoliti.

Učitelji so zdaj tako plačani, da morejo živeti s svojo plačo; zato pa od njih pričakujemo, da z vso marljivostjo skrbijo za poduk mladeži in nam vzreajo v duhu časa in krščanstva poštene in značajne rojake.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 5. januarja.

V državnem zboru, ki se snide 21. januarja, bode Herbst predlagal, naj se osnuje konfesijonelen odbor, ki bo izdelaval postavbe o ureditvi razmer med cerkvijo in državo in vlado priganjal v tem oziru. V poslanskih krogih se naureč misli, da minister Stremayr dotičnih postav ne bo še predlagal.

„N. fr. Presse“ poroča, da bodo volilci občin tepleškega okraja poslancu Heinrichu, ker se je v češkem deželnem zboru tako vrlo obnašal, poslali nezaupnico, v kateri se mu bo izreklo, da nij vreden, da bi ustavoveren okraj zastopal.

V eni prihodnjih sej moravskega deželnega zbora bodo predlagali Sturm in drugovi, naj se predlaga o zemljiških knjigah državnemu zboru odstopi.

Vnanje države.

Na francoskem zdaj politično orožje počiva, a klerikalci si ta mir ukoristujejo. Pitanje ladije „Orénoque“, ki bi bila uže pred enim letom skoraj dobila pomen diplomatične diferencije med Versaillesom in Kvirinalom, stopa zopet na dnevni red, da bo, kadar se sesija zopet začne, v interpelaciji generala du Temple odlično ulogo igrala. Tudi pastirski listi bodo imeli še razgovorjanje za soboj. Ultramontanski listi denuncirajo vsakega, ki se upa kaj o surovosti škofov govoriti, kot Viktor Emanuelovega ali Bismarkovega agenta. Sicer je pa škof iz Rodeca zopet neko pismo na beli dan spustil, v katerem Švico, Italijo in Bismarku vsem „zelencem“ izroča. — Vojna

Listek.

Nesrečen, a blag mož.

Ljubi Pavle!

Prav srčnim veseljem sem čital včeraj tvoj lepi feuilleton „Dva blaga Kranjca“ v 299. številki „Slov. Naroda.“ Pavle, dobro si govoril! Blagi Knaffl, ki je nam kranjskim Slovincem zapustil ustanovo, s kakoršno se noben avstrijski narod ponašati ne more in vrli Župančič, ki je to ustanovo prerajevaje in nanjo dolg delaje v ogromnem znesku 80.000 gld. vse svoje privatno imetje zastavil in na vago dejal — oba ta moža zaslužita, da se njiju slovenski narod na večne čase hvaležno spominja, kakor nobenega drugega svojih sinov.

Posebno pa tvojega spisa en stavek, katerega si ti morda kar mimo gredé brez posebnih namere na papir vrgel, mi je tako

čudno srce prešinil, da sem moral „Slov. Narod“ kar iz rok položiti, kajti vzbudil mi je celo vrsto mislij in po logiki in vsem dušeslovju osnovanih sklepanj. Ti pišeš: „Ako pram duhoven, ki je živel ob veliki reakciji zoper drugoverce, vendar svojega imetja nij zapustil „mrtvi roki.“

Glej, tu si veliko besedo hladno izgovoril.

Jako čudno se mi namreč zdi, dragi prijatelj, da misli v tem stavku izrečene niji dalje izpeljal. Kaj se še nikoli niji čudil, da je to ustanovo osnoval baš duhoven Knaffl? — Kaj še nikoli niji premišljeval, kako čudno je vendar to, da je Knaffl tako ustanovo osnoval? — Knaffl, Gorenjec, duhoven, župnik, profesor teologije na dunajski veliki učilnici, ki je živel ob času, ko so jezuitje gospodovali po vsej katoliški Evropi tako v pogorski vasi, kakor na svitem cesarskem dvoru, je morda ustanovil stipendijo za — bogoslovce? O kaj še! Vse tri fa-

kultete juridična, modroslovjska in medicinska so deležne njegove preblage ustanove, samo bogoslovjska, na kateri je bil Knaffl profesor, samo ta je izključena, izrečno izključena! Pa vsaj oskrbovanje svoje velike ustanove je morda Knaffl izročil možem svojega stanu? Izročil je superintendentstvo morda precej poleg dunajske univerzitetne stanujočim jezuitom, ali dekanu teološke fakultete, ali mestnemu župniku, ali kapitelju dunajskega sv. Štefana? — O kaj še! Izrečno pravi v svoji oporoki, da superintendent mora biti na Dunaji živeč „Doctor der kranier. Nation.“ Da bi pa proti vsaki nejasnosti se zavaroval in da ne bi si morda kedaj superintendentstva prisvajal kaki kranjski, na Dunaji živeči doktor teologije, Knaffl se svojo roko še pristavi, da ta kranjski doktor mora biti „ex facultate juridica.“ Ali nij vsa ta Knafflova ustanova čudna, jako čudna! Duhoven ustanovi veliko sti-

sodnija je obsodila na Silvestrov dan 7 komunistov k smrti.

V Rimu je, kakor „*Italie*“ poroča, bil 30. dec. pogreb francoskega obersta de la Haye. Francoski duhovniki k pogrebu niso hoteli priti, ker so slišali, da se bo francoska armada vojske udeležila. Italijanski duhovniki niso nobene italijanske uniforme hoteli v cerkvi videti.

Španski kortesi so imeli v petek sejo. Kastelar je bral vladno poslanje, v katerem govori o sedanjem stanju španske republike. Opominja, da Karlisti zaradi tega tako napredujejo, ker je vladna vojna desorganizirana, hvali potem dobrovoljce, in naznanja, da se morajo nove reserve sklicati. Govori dalje, da se mora služnost v domači deželi in v kolonijah odpraviti, da je treba priti do stalne vlade, katero bodo druge oblasti gotovo priznale. Končno pozivlja vse liberalne stranke, naj pomagajo ustanoviti naprednjaško republiko, ki obsega zedinjene družbine meči.

Marokanski cesar je šel 13. dec. p. l. proti Fezu, ker je dobil od tam vest, da je prišel tje neki nov pretendent na mavriški tron, Elklaber Ben Abder Haman Ben Shinan; sultan ga hoče premagati, in potlej dalje proti Fezu iti.

Dopisi.

Iz Vipave 4. jan. [Izv. dop.] „Novice“ so v zadnjem listu pravile nekaj, kar bi menda sedaj same najrajši zamele: dolžile so tukajšnje liberalce, da so zavoljo Grabrijanovega postopanja pri dr. Spazzapanovem pogrebu v farovž šli okna razbijati. Da so „Novice“ s tem zopet osrečile svoje bralce s čisto neresnico, nij treba ni praviti, ni dokazovati: dr. Spazzapanovi prijatelji se nad protivniki ne bodo maščevali s pobijanjem stekla, nego širili bodo med zavedajočim se ljudstvom moralno in narodno čutje in omiko, ker so gotovi, da bo protivnikom to na večjo kvar in spominu ranjcega pristojniši, kakor pobijanje oken.

Ker so pa „Novice“ tako širokoustno lagale med svet, da so vipavski mladostovski in nemški liberalci na lestvici omike dospeli že do oken, naj blagovoli „Sl. N.“ svojim bralcem resnico povedati.

V vipavskem farovžu se vrstijo že več let hčeri fajmoštrove sestre za gospodinje, kuharice ali, kakor menda zahtevajo, „frajle“. Dogodke zapisati, v katere so zapletene te frajlee, in o katerih vipavski vrabci čudne pesni pojejo, ne dopušča javna dostojnost, in

nečemo jih, da si so farovski brez vseh ozirrov na našega prijatelja Spazzapana, blato metali. Toliko pa smemo povedati, da vipavska „*chronique scandaleuse*“ dobiva uže več let obilo materiala le iz farovža in to se lahko dokaže s pismi, krstnimi listi in pričami. Ker je sedanja „frajla“ uže večkrat imela kak „rendezvous“, šla je tudi 25. dec. četvorica opijanjenih fantov znano prijaznico klicat. Stari signal je bil pesek v okno in pri tej priliki je eden izmed njih ali nalašč ali po nesreči na mestu peska tudi s kamenjem klical, bil je pa popolnem pijan. Iz gotovega vira smo izvedeli, da je sodniska preiskava to, in nič drugega prinesla na beli dan. Historie se je pa pretečeni teden po trgu toliko povedalo, da so celo trejkalke začele dvomiti o neki svetosti.

Nijso šli na limance tedaj liberalni tički, gospodine „Novičare“, nego Vi ste se prav za trdno usedli na lim! Kedar boste poročali rezultat sodnijske preiskave, katerega ste tako širokoustno poročati obljubili? Vzemite rog in raztrobite svojo in svojcev blamažo, poročajte, kaj je frajla sama povedala, kako so se druge krati na enak signal „kammerce“ po noči odpirale, in da Vaš mladi ljubljeneec gosp. Oton Kullnig je popolnem za nedolžnega spoznan. — Vi g. „Noviški“ dopisnik in pa stari strižček naš pomislita, da je v farovžu več gnoja, nego pri liberalcih.

Sicer pa Vam morejo biti liberalci za Vaš dopis hvaležni, ker so zavoljo njega ljudje po trgu o tem dogodku popraševali, resnice zvedeli, ter po zasluženji Vas spoštovati začeli. Ljudstvo se spameti po enem tacem škandalu bolj, nego ga po sto pridigah pridobite.

Iz Ljutomer 1. jan. [Izv. dop.] (Konec.) Obrnimo se na krajni šolski svet: Glavna oseba v njem je predsednik in krajni šolski nadzornik. Ta je pa zopet g. Kukovec. Notranje šolstvo v Ljutomeru je sicer po večjem vredjeno. Podučuje na šoli 6 moči; 3 podučujejo dečke, 3 pa deklice, ker je krajni šolski svet strogo ločenje dece po spolu zankazal. Vsled tega je v 1. deškem razredu 88 dečkov, v 2. razr. 70, v 3. in 4. razr. skupaj 121 dečkov; v 1. dekliškem razr. je 62 deklic, v 2. raz. 74 in v 3. in 4. razr. skupaj 52 deklic. Vsa ta razdelitev bi bila še dovelj v redu, samo v 3. in

4. razredu bode 121 dečkov za 1 učitelja preveč. Razun tega bode napredek pri učencih nekoliko slabši, kakor če bi bil vsak razred posebej. Kazala bi se toraj živa potreba, da se pridobi še ena učna soba in še en učitelj. Razun te pomanjkljivosti je še druga velika potreba ta, da bode treba zidati v kratkem novo šolo, kajti uže sedanji razredi so v treh poslopjih pospravljeni, in uže obstoječe šolsko poslopje v svoji notranji opravi nij nikakor na čast našemu trgu in okraju.

Vse to bi tedaj izpeljati moral g. K., da pa bode zopet imel resno voljo to storiti, dvomimo, posebno glede na to, ker ima le premnogo dela pri svojem gospodarstvu, pri okrajnem zastopu in pri posojilnici. Spregovorimo pa malo o tej poslednji napravi, o prekornosti naši založnici, katero je osnoval tudi mnogozaslужni, g. K. Pri tej delujeta poleg tega gospoda tudi g. G. in g. Z., ki sta jej tudi neobhodno potrebna. Dasi ravno ta zavod lepo napreduje in je v prav ugodnem stanu, vendar bi se bil lahko še več razširil, ako bi se bile delavne moči v odboru še bolj združevale. Tako n. pr. bi društvo štelo uže nad 1000 družabnikov, ako bi se nekateri ne bili odganjali, ki so hoteli k društvu pristopiti; to se je nekoliko le o iz bojazni pred obilim delom storilo. Društvo šteje zdaj nad 400 družabnikov, v kratkem bode imel občni zbor, pri katerem bomo bolj natančno izvedeli o njenem stanju. Društvo bode temu okraju vedno več in več koristilo, samo bati se je, da bi pičlo število delavnih odbornikov obilo delo zmagovati ne moglo.

Pa pustimo to in govorimo o drugem predmetu — o naši čitalnici. Pa vsaj se govori, da naše čitalnice več nij. To je deloma res. Kako je pa do tega prišlo? Njen predsednik, isti g. K. jo je uže pred 5 meseci zapustil s tem, da je odložil predsedništvo vsled nekega prepira med družabniki o politiki „mladih“ in „starih“ Slovencev. Podpredsednik g. dr. Kl. se je preselil v večnost. Včasu letošnjih počitnic, ko tudi tajnika v Ljutomeru nij bilo, je bilo društvo popolno zapuščeno tako, da se je društvu stanovanje odvzelo. V minulem mesecu je tajnik zopet hotel društvu na noge poma-

(Dalje v prilogi.)

pendijo, iz katere povsod odseva neko izključenost, neka antipatija duhovskega stanu! Povsod pravih logike in psihologije je moral Knaffl — **posiljen**, nezadovoljen, nesrečen duhoven biti.

Premisliva to stvar na tančnejše!

Knaffl, tako jaz kombiniram, je bil gotovo sin, trdega morda celo premožnega Gojenca. Oča ga je dal v Ljubljano ali Celovec v šolo, da bi „za gospoda“ študiral. Fant je imel bistro glavo, pa dobro se je učil. Čas je tekel in domači so uže na prste šteli leta, ko je bode doletela velika „sreča“, da bode „gospod Luka“ novo mašo pel. Vsa naivna brezniška fara se je „veselila“ tega dneva. A Knaffl je mislil na vse kaj drugega nego poduhovniti se. „Gradove svitle zidal je v oblake, zelene trate stavil si v puščave.“ Po dovršeni osmi šoli je hotel iti na Dunaj, vpisati se mej juriste, postati časten in samostalen advokat, po tem znesti si prijazno

in ljubo družinsko gnezdo, poiskati si zveste in ljubeznive družice ter ž njo srečno živeti v sredi cvetočih sinov in zalih deklet. Tako je sanjaril, tako si je svojo prihodnjo srečo slikal blagi mladenič.

Pride čas, ko je bilo treba iti na Dunaj. Mati se joka in tarna, moli in prosi, oče se jezi in kolne svojega sina rekoč: „Za to sem te dal v šolo, da bi za „gospoda“ študiral, ne za briča! Če zdaj nočeš postati duhoven, poberi se izpod moje strehe in nikoli več mi ne hodi pred moje oči, zanikarni sin ti! Pojdi, kamor hočeš. Ne branim ti nič, a dal ti tudi ni beliča nikoli ne bom! Kar živim, sem dostikrat slišal: „Dominus vobis cum“ še nikoli nij kruha stradal, „et cum spiritu tuo“ pa uže velikrat!“ — In ljuba nevedna kmetska majka, ki je v svoji mali pameti mislila, da bodo vsi njeni namišljeni grehi odpuščeni, ako jej bo sin mašo bral, jokala je zopet in prosila.

Brez vsega upanja, brez vseh pripomoč-

kov uda se mladenič hudi denarni sili in ljubezni do revne nevedne matere ter se na posled podvrže očetovi jezi, materinim prošnjam in solzam, morda tem bolj prisiljen, ker je bil še starši vred enega mnjenja — i g. župnik v vasi, kateri je mater strašil, da bo Knaffl večno „frdaman“, ako ne gre v bogoslovnico. Rad ali nerad gre v bogoslovje, pa ne v Ljubljano, ne v Celovec, ne v Gradec, ampak — na daljni Dunaj! Še ena iskra toliko let gojene nadeje je tlela morda v mladem srcu: „Morda najdem na Dunaji vendar kaj prilike, da izslečem „črno kuto“ ter se pojuristim!“ S časom ga je tudi ta nadeja ogoljufala! Knaffl se je poduhovnil, ker se je moral. Bil je pa potlej čestit duhoven, karakter, pameten mož, ki je zvesto izpolnoval vse dolžnosti svojega stanu. Nij bil fanatik, nego človekoljub. Srce mu je ostalo. Toda v prsih ga je grizlo in peklo vse žive dni; posiljena „črna suknja“ mu je bila hudo breme, dokler je živel, da si jo je nosil kot

gati, toda prvi nekdanji podpiratelj čitalnice so mu pomoč odrekli; zavoljo tega se je tudi tajnik odpovedal. — Nemškutarji se sedaj Slovencem posmehujejo. — Društvo pa bi bilo zopet v kratkem na nogah, ko bi naš prvak g. K. z dobrim izgledom najprvo k temu kaj storil. Vsi drugi bi se okolo njega zbrali, kakor otroci okolo očeta, nekateri bi ga materijelno, (n. pr. domoljubi: z F. itd.) drugi pa duševno (n. pr. učitelji) podpirali. Če pa glava nič ne stori, tudi udje počivajo. Ravno tako nam je treba tudi političnega društva za naše kmete, kajti čitalnica ugaja le bolj gospodi. Toda za tako početje je treba, da prvi korak g. K. stori, vsaj družega nimamo, ki bi se temu na čelo postavil. —

Ugovarjali pa bodo č. čitatelji, da se preveč dela naložuje eni sami osebi, vsaj nema po več glav in po več parov rok. To je popolnem istina. Toda ljudstvo je pri nas samo tej osebi toliko zaupalo z ozirom na pregovor: kdor je v malem zvest, njemu se dá veliko v pest. V korist večjega napredka bi moral pa vsled tega g. K. gledati, da svoje obilne posle med naše ljudi, katerim se more in sme zaupati, razdeli. On bode moral v kratkem sprevideti, da vsega posla sam opravljati ne bo mogel, zlasti popolnem ne. Njegove moči ne bodo vedno trdne in krepke, tudi njegovo življenje ne bo večno. Ne kaže se pa pri tem gospodu, da bi imel to prepričanje. On, ki tako potrebuje podpornikov in delavcev, da mu pomagajo tu in tam, kedar so volitve, zbori, nujna pisanja, nema ravno zdaj ne veliko ljudi na strani, ki bi iz domoljubja podpirali njegova domoljubna dela. Tako je skozi dve leti pri vsaki priliki, kedar je šlo za kako domoljubno, narodno početje pomagal L. Da se je on, ki je vedno združeno deloval z g. K., odpovedal vsem tem poslom tudi pri okr. zastopu in posojilnici, tega je po njegovem izreku največ krivo vedenje g. K. pri tistih njegovih predlogih, ki so merili na večji napredek, zlasti pri šolstvu. Slovencem bi moralo biti žal za vsako moč, ki jo izgubi, vsaj Slovenci nemamo preveč prijateljev. Prijatelja izgubiti je lahko, pridobiti si ga, je težko. —

Iz Zagreba 4. jan. [Izv. dop.] Sabor je zakonsko osnovo o odgovornosti vlade v vseh treh branjih sprejel. Razprava o njej je bila precej živa. Od opozicije sta zlasti

dr. Makanec in dr. Posilović proti njej govorila. Njiju glavna argumentacija proti njej je bila ta, da je zakonska osnova v svojej sestavi taka, da ne bo nič koristila, da je nepraktična in tedaj celo odvisna. Vlada, nad katero je sabor obtožbo vzdignil, nij več parlamentarna vlada, ona mora odstopiti, in to je za njo obsodba in kazen; — če pa nij tako poštena, da bi odstopila, pa lahko obtožujoči sabor razpusti in z novimi volitvami na narod apeluje. Zakon o odgovornosti vlade je mali humbug. On bo našo vlado malo ženiral. — Sedaj se razpravlja zakonska osnova o neodvisnosti sodnikov. Tudi proti njej sta Makanec in Posilović govorila, in sicer zavoljo tega, ker je jako nevešto kodificirana, in ker nij v svobodnom duhu sestavljena. — V včerajšnji seji je dr. Makanec vlado interpeloval, kedar misli saboru predložiti zakonske osnove o svobodnem tisku, o svobodnem društvovanju i o premembah volilnega reda? Dr. Makanec je v našem saboru to, kar je Lasker v državnem pruskem zboru. „Obzorovi“ neplemeniti vščipi ga ne dosežejo. „Obzor“ misli da ga ščiplje pa mu le slavo pevišaje. — Vlada kani saboru tudi zakonsko osnovo o oddeljenji sedstva od uprave predložiti. Ta zakon bo imel za nas ta važen nasledek, da bo ž njim tisti zid razrušen, kateri nas še deli od zakonskega življenja v razvojničenej vojni. krajini. V krajini je namreč sodstvo od uprave razdeljeno. Po izvedenji tega načela tudi pri nas, bo zadnja zapreka odstranjena, ki je do sedaj še prečila popolnemu utelovljenju prejšnje vojne krajine v mater-zemljo. V tem, da mater-zemlja svoje zakone priladogi zakonom svoje hčere razvojničene vojne krajine, mesto da bi narobe bilo, je sicer neka anomalija, katera bo pa mater-zemlji v korist.

Na novej železničnej progi Karlovec-Reka dogajajo se nesreče ena za drugo. Potniki od tod se vsled tega raje čez Zidani most in Št. Peter na Reko vozijo, nego čez Karlovec. To je železničnim dohodkom na škodo, in Magjari bodo na leto vsaj en milijon goldinarjev več iz državne blagajne železničnim akcijonarjem plačevati morali. Take so magjarske državne investicije!

Društvo v podporo bosniških rimo-katolikov, katerega dopisnik iz Sarajeva spominja, se res pri nas snuje. Na čelo se je postavil

Boroša. V odboru so samo odličniki duhovskega in posvetnega stanu. Društvo nosi ime sv. Cirila in Metoda. Letni prinesek je en goldinar. Pričakuje se ogromno udeleževanje. Nadškof Mihajlevič je daroval v društvene svrhe 500 goldinar. Boroša potuje po deželi v pospeševanje društvenega razširjenja.

Z novim letom je nehal izhajati „Narod“, zadnji Rauchovski list. Denes nemamo v Zagrebu nobenega opozicijskega lista več. V ostalej deželi pa samo enega, in to je v Oseku izhajajoča „Drau“.

Domače stvari.

— (Volitev na Notranjskem.) Poročila iz Notranjskega pripovedujejo, da se med kandidati imenuje tudi g. Adolf Obreza. Mi smo zadnjič priporočali g. Hrena, ker so nam volilci iz Notranjskega tako pisali. Ali če se volilci zedinijo za g. Obrezo, in če bi g. Obreza dobil tudi nekoliko klerikalnih glasov, volili ga bodo gotovo vsi volilci uže zato, da ne bi neljubega volilnega boja bilo, tudi g. Hren sam, ki se je od početka itak branil kandidature in ki ve, da je gosp. A. Obreza svobodomiseln narodnjak kakor on. Da dva kandidata od ene stranke ne bosta postavljena, o tem se bosta gotovo kot prijatelja med soboj porazumela. — Torej naj se volilci naše stranke zedinijo vsi ali za g. Obrezo, ali za g. Hrena. Pazijo pa naj, da jih klerikalci ne razdvoje z zvijačo in na zadnje kacega tretjega, svojega vsilijo. Piše se nam namreč, da se od klerikalne strani agitira na eni strani za Zelena, na drugi pa še za nekega družega v klerikalnih krogih znanega moža. Pozor volilci in ne dajte se motiti!

— (Gospod Hren) nam je poslal, ko je bilo predstoječe že stavljeno, sledeče pismo:

„Ker je moj prijatelj g. Adolf Obreza voljan prevzeti kandidature za deželni zbor postonjskega volilnega okraja; ker imam prepričanje, da se bode držal vedno narodno-svobodomiselnega programa, kakor jaz; ker jaz uže od početka nijsem lahko mogel kandidature sprejeti: prosim vse gg. volilce, ki so meni hoteli glase dati, naj vsi gotovo glasujejo za g. Adolfa Obrezo.“

V Ljubljani 5. jan. 1874.

Fr. Hren.

— (Blag dobrotnik). Iz Rake na Dolenjskem se nam piše: C. kr. stotnik auditor, pl. Lenk Jakob, posestnik Raške graščine je podelil za revne raške srenje takoj pri nastopu posestva na Raki 100 gold. in jih v razdelitev župniku tamošnjemu izročil, katerih po mojem mnenji pa dosedaj poslednji nij razdal, ali pač? — Dalje je dal v vrednosti 30 gold. šolskega orodja in materijala revnim šolarjem in šolarcam. — Tako je preskrbel tudi za Rako živinskega zdravnika, katerega do sedaj nij bilo. Akopram je ta zdravnik v službi pri gradu, je vendar tudi drugim na razpolaganje, kar je gotovo velike vrednosti. Sedaj se pa tradi celo doktorja medicine za Rako pridobiti, prepričan žive potrebe zdravnika, kajti ljudje imajo sedaj le daleč in mnogokrat prekasno pomoč iz Krškega. On hoče zdravniku v gradu stanovanje dati in mu kolikor mogoče življenje zlajšati, samo srenja bi se morala zavezati, 50 gold. na leto zdravniku plačevati. Stanovanje bode imel, kakor je ranjki

mož. Marsikdaj, ko je kot profesor teologije na dunajski visoki šoli srečaval svoje mlade kranjske rojake juriste, filozofe, medicince, si je blagi mož zatrl v svojem očesu grenko solzo, globoko je vzdihnil ter zamisljen šel domov v svojo tiho, -tiho sobo. A ena velika ideja ga je vodila pri vsem njegovem dejanji i nehanji; dajala mu je moč in pogum, da je mogel prenašati „svojega življenja pezo.“ Skromno je živel, trudil se in delal, zbiral denar ter hiše kupoval, poleg tega pa si mislil: „Nij nesrečnejšega človeka na svetu nego je posiljen, nezadovoljen v svojem stanu. Zatorej hočem svojim mladim kranjskim rojakom zapustiti ustanovo, ki bode marsikaterega mladeniča obvarovala tako nesrečnega nezadovoljnega življenja kakor je moje. Ako le nekatere rešim, da ne bodo iz pomanjkanja nesrečni, — mnogo sem storil. In če jih vsako leto tudi več iz vie ne rešim kakor štiri — ti štirje bodo blagrovali moj spomin!“

Tako je mislil blagi mož. In ko je čutil, da se mu izteka življenje, vsel se je ter spisal monumentalno oporoko od 16. junija 1671. l.

Tako, dragi Pavle, si misli Knaffla
tvoj prijatelj

Na novega leta dan 1874.

„Crucifer.“

P. S. To pismo sem ti hotel po pošti poslati, kar mi slučajno pride v roke 1. št. letošnjega „farovškega lista“, v katerem nalem na budalast članek „Krščanstvo in Knaffel.“ To me je napotilo, da ti pismo pošljem po „Slovenskem Narodu.“ Zdaj sodi ti, kdo je pravo zadel, jaz ali g. Klun. Od prijatelja urednika, ki ga prijatelji „liberalni“ dolže, da se boji na to ali ono stran zaliti (Nij taka sila; le kar je prav Ur.) pa pričakujem, da bode moje pismo priobčil nespremenjeno, ker mu zagotavljam, da s temi stavki nikakor nečem zaliti duhovnov, nego se mi le smitijo „prisiljeni.“

Šribar v svojej oporoki vstanovil, v lišči omejenega Šribarja po smrti njegove vdove. Dok pa ta živi, bode pa v gradu lahko bival. Za vse te debrote so Račanje g. Lenku gotovo srčno hvaležni.

— (Iz Bohinjske Bistrice) se nam piše: Kakor drugod po Kranjskem razsaja tudi tukaj prav zelo neprimljiva bolezen kože. Zbolelo je ljudi mladih in odraslih od 20. nov. 1873. do konca prejš. leta v 4 vaseh, Kamnje, Laški rovt, Stara Fužina, Srednja vas in Jenka do 50 ljudi. Le zelo marljivemu neutrudnemu okrajnemu zdravniku g. Čobec-u je pripisati, da je do konca leta ena sama osoba za to bolezen umrla in da sedaj bolezen odnehuje.

— (Iz Gradca) se nam piše: Pri tukajšnji občini religiozno-filozofičnega sistema „Poselstvo istine, svobode i ljubezni“ ustanovljenega od dr. Hipolita Taušinskega bilo je o tem uku mnogo tečajev v nemškem jeziku. 5. januarja se pa prične tudi tečaj v slovenskem jeziku. Predavanja bodo vsak ponedeljek zvečer ob 8. uri v stanovanji dr. Taušinskega, Burgring, 12, 3 nadstropje.

— (V podgorski občini) pri Ljutomeru je voljen za župana g. Vatroslav Mohorič, narodnjak, pa mož „Gospodarjeve“ stranke.

— (Varčen slovenski duhoven) je v sv. Kr. pri Lj. kupil si je jako veliko vinogradov, čita pa izmed 20 slovenskih časnikov — nobenega.

— (Iz Svetinji) pri Ormuži se nam piše: Čestitala je k novemu letu neka žena v Žerjavniščaku svojej sosedki, s katero je v vednem prepiru živela s tem, da jej je na novega leta dan okoli 1/25. uri v jutro v listnjaku listje zažgala. Zgorela je hiša in živina. Jedva so ljudje golo življenje svoje rešili.

— (Prva skušnja čitalniškega pevskega zbora) za Vodnikovo besedo v Ljubljani bode v sredo dne 7. januarja, h kateri vabi uljudno vse gospode pevce

Odbor.

Novejše vesti.

Čeiki narodni razpor je dovršen. Stari izjavljajo kandidatno listo, v kateri so mlajši izpuščeni.

Na Španjskem velika reakcija. Kastelar je odstavljen, Serrano je na čelu vlade.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalesscière du Barry

v Londonu.

Izvrstno zdravilo Revalesscière du Barry odstrani vse bolezni, ki se leku zoperstavljajo, namreč bolezen v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico, in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom kljubovali:

Spričevalo št. 68.471.

Prunetto pri Mondovi, 26. oktobra 1869.

Moj gospod! Morem vas zagotoviti, da odkar čudovito Revalesscière du Barry rabim, to je od dveh let, niti nadležnosti svoje starosti, niti teže svojih 84 let več ne čutim. Moje noge so zopet šibke postale, moj pogled je tako dober, da ne potrebujem očal; moj želodec je močen, kakor bi bil 30 let star, — s kratka, čutim se pomlajen; jaz pridigujem, spovedujem, obiskujem bolnike, potujem precej daleč peš, čutim svoj um jasn in svoj spomin očvrst. Prosim

Vas, to izpoved objaviti, kjer in kakor hočete. Vam zelo udani

Abbé Peter Castelli,
Bach-es-Theol. in župnik v Prunettu,
okrog Mondovi.

Spričevalo št. 75.705.

Dunaj, Praterstrasse 22.
maja 1871.

Jaz sem Vam hvalo dolžen za prospeh, katerega je Vaša Revalesscière pri meni napravila. Trpel sem namreč na želodčnem krču, kašlju in driski, od kojega me je Vaše izvrstno zdravilo odrešilo.

L. Grosman.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V torek (sv. treh kraljev dan) 6. januarja 1874.

Prikrat:

Trdoglava žena.

Čarobna igra s petjem in melodramo v 3 dejanjih, spisal Jos. K. Tyl, poslovenil Andrejčkov J.

O s o b e.

Zlatoglav, nekdanji zvan Repoštev, knez krkonoških duhov — gospod J. Noll.
Matinoga, — gospod Rus.
Črnobel, } skalni duhovi — gospod J. Trdina I.
Polednik, } — gospod Bezgovec.
Janez Šinkovec, šolski pomočnik — gospod Šmid.
Prosenka, mlinarica — gđ. Podkrajškova.
Rezika, njena hči — gđ. Jamnikova.
Madalenica, } dekli — gospa Odijeva.
Anica, } — gđ. Enhartova.
Jaka, mlinarski blapec — gospod P. Kajzel.
Lipoglav, graščak — gospod Jakovec.
Dobrovoljski, oskrbnik — gospod Trnovec.
Platišnik, župan — gospod Gorenec.
Nožar — gospod Kocelj.
Škarjavec, } sosed — g. S. Paternoster.
Petelin, } — gospod Stergar.
Starkovic, } mlinarska gospod Eržen.
Mladovič, } pomočnika gospod Sturm.
Anže, selški blapec — gospod Rebolj.
Skalni duhovi. Mlinarski posli. Ljudstvo. Dimnikarji.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe. 9. januarja: Rožičevo, 802 gold. in Sterkovo, 540 gold., v Črnomlju. — Jenkovo, 800 gold., v Bistrici. — Stoničevo, 362

gold., v Novem mestu. — Delagovo, 300 gold., Mohorkovo, 2218 gold. in 4873 gold., v Mariboru. — 10. januarja: Novakovo, 1477 gold. 60 kr., v Senožeči. — Pihlevo, 9606 gold., v Mariboru.

Dunajska borza 5. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld. 50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	10
1860 drž. posojilo	104	—
Akcije narodne banke	1018	—
Kreditne akcije	237	50
London	112	65
Napol.	8	99
C. k. cekini	—	—
Srebro	106	—

Anatherinova ustna voda

od dr. J. G. Poppa,

c. k. dvornega zobozdravnika na Dunaji, mesto, Bognergasse št. 2.

v flaconih po 1 gl. 40 kr.

je najizvrstnejše sredstvo pri revmatičnih zobnih boleznih, pri vnetji, otekanji zobnega mesa, odluski zobni kamen in zabrani narejanje novega, utrdi rahle zobove, ker krepi zobno meso; in ker snazi zobe in zobno meso vseh škodljivih tvarin, daje ustam prijetno barvo in odstrani hud duh iz njih že po kratkem rabljenji.

Anatherinova zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobozdravnika na Dunaji.

Ta preparat vzdržuje čistost dihanja in služi tudi v to, da daje zobom najlepšo beloto, in je varuje pokvarjenja ter krepi zobno meso.

Dr. J. G. Poppov

vegetabilčen zobni prah.

Snazi zobe tako, da, ako se vsak dan rabi, se ne odstrani le navadno tako siten zobni kamen, nego je tudi glazura na beloti in nežnosti vedno večja.

Cena škatljice 63 kr. a. v.

Zaloge:

(4—1)
v Ljubljani pri Petričju in Pirker-ju — Jos. Karinger-ju — A. Kršper-ju — Eduard Mahr-u — F. Melh. Schmitt-u — E. Birschtz-u, lekarji; — v Kranji pri L. Krisper-ju — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Plibef-u pri Herbst-u, lekarji; — v Varaždinu pri Halter-ju, lekarji; — v Rudolfovu pri Dr. Rizzoli-ju, lekarji; — Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bönches-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; — v Gorici pri Pontoni-ju, lekarji; — J. Keller-ju; — v Wartenberg-u pri F. Gadler-ju; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u, lekarji; — v Škofjiloki pri C. Fabiani-ju, lekarji; — v Kočevju pri J. Braune-tu, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzel-ju, lekarji; — v Radoljici pri Zalokar-jevi vdovi.

Javna zahvala

„prvi občni zavarovalni banki SLOVENIJI“
v Ljubljani.

Dne 2. decembra 1873 pretila je celi vasi **Srpenica** strašna nesreča. Prikazal se je namreč na strehi moje hiše plamen in se v naglici poprijel poslopja s tako silo, da ga ni bilo mogoče več zadušiti. S pomočjo sosedov in prebivalcev bližnjih vasi se je posrečilo, rešiti celo vas hudega udara in omejiti ogenj samo na mojo hišo, ki sem jo avgusta meseca pri „prvi občni zavarovalni banki Sloveniji“ v Ljubljani zavaroval. Banka „Slovenija“ je brž, ko se jej je naznanila škoda, pustila celo stvar natanko preiskati, ter mi je po ognju prouzročeno škodo denes v popolno mojo zadovoljnost izplačala, za kar se jej moram tembolj srčno zahvaliti, ker je v tem slučaju izkazala se kot zavod, ki poškodovancu točno prizna, kar mu po pravici gre.

Slovenski rojaki! ki niste še zavarovani, pristopite vsi k naši domači zavarovalnici „Sloveniji“. ki je vredna, da se vsem posestnikom najiskrenejše priporoča.

Srpenica, dne 31. decembra 1873.

Andrej Breginc, l. r.
Ivan Gerželj l. r., priča.
Florijan Roth l. r., priča.

14 pitanih svinj

se cenó prodá v málinu na Vi-
kerčah. občina Tacen, vižmarska
postaja.

Cena in natančnejše se izve v
pisarni

Jan. Gregoriča,

(347—3) celovška cesta, šte. 67.

Marzeljsko žolco, najboljše, hitrejše in cenejše sredstvo za vinsko čiščenje in zboljšanje

(velja za vedro po njenej moči, 2 do
2 1/2 kr.)

z navodom kako se rabi, priporoča

Jan. Alf. Hartmann

(346—2)

v Ljubljani.

Pisarna v Grumnikovi hiši.

☛ Za ugoden uspeh se garantira.

Razpis.

V ptujskem šolskem okraji so iz-
praznjene podučiteljske službe na dveraz-
rednih šolah pri sv. Marku, sv. Mar-
jetu, v šent Vidu, v Vurnbergu,
Cirkovcih in pri sv. Barbari v Ha-
lozah.

Plača iznaša na prvih treh šolah 240 gld.
in 60 gld. osobne priklade, v Cirkovcih in
pri sv. Barbari 240 gld., 60 gld. iz deželne
in 100 gld. iz krajnega š. sveta blagajnice.

Stanovanje je povsod prosto. V Vurn-
bergu ima podučitelj razen plače 300 gld.
še njivo, vrt in gospodarsko poslopje v brez-
plačni rabi, pri sv. Barbari pa tudi zastoj
kurjavo.

Enako se oddajete dve podučiteljski
službi pri veliki Nedelji in sv. Mi-
klavžu v ormuškem š. okraji, prva s
plačo 240 gld., 60 gld. iz deželne in 50 gld.
iz okrajne š. denarnice kot osobno priklado,
druga pa z 240 gld. plače in 60 gld. osobne
doklade. Prosto stanovanje na obeh. Ome-
nja se, da se bodo s 1. majem 1874 plače
povišale.

Nemškega in slovenskega jezika zmožni
prosilci naj svoja pravilno obložena prosila
do konca meseca januarja 1874 položijo pri
dotičnih krajnih š. svetovastvih.

V Ptuj, 28. decembra 1873.

Predsednik:

(343—3)

Trautvetter.

Poštenih starišev, zvestega, pet-
najstletnega

fanta,

ki slovensko in nemško zna, vzamem
tako za učenca v mojo štacuno, spe-
cerijskega in materialnega blaga.

V Celji januarja meseca 1874.

(3—1) France Kapus.

Tržne cene

v Ljubljani 3. januarja t. l.

Pšenica 7 gl. 20 kr.; — reč 4 gl. 70 kr.; —
ječmen 4 gld. — kr.; — oves 2 gl. 10 kr.; — ajda
4 gl. 20 kr.; — prosa 4 gl. 60 kr.; — koruza 4 gl.
80 kr.; — krompir 2 gl. 50 kr.; — fižol 6 gl. 80 kr.

— masla funt — gl. 53 kr.; — mast — gl. 42 kr.;
— špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh poven — gl.
42 kr.; — jajce po 2 1/2 kr.; — mleka bokal 10 kr.;
— govedine funt 26 kr.; — teletine funt 32 kr.; —
— svinjsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gld. —
kr.; — slamo cent — gl. 75 kr.; — drva trda 8 gld.
— kr.; — mehka 5 gl. 50 kr.

Luč lepa

Najnovejša petrolejske varnostne sve-
tilnice z najboljšo konstruiranim metalje-
vim hranilnim lučnikom (1 plamen daje
6 svečnih luči), neprepirno najlepša sve-
čava in vendar 60 percentov prihranbe
proti vsakemu drugemu svetilu. Da se ne
bi bilo bati konkurence, so cene nesli-
šano nizko postavljene. Za najboljšo kva-
litate se garantira.

1 kuhinjska svetilnica s steklom in sten-
jem (doht) vred kr. 45, 60.
1 kuhinjska, stenská ali viseča svetilnica,
kompletna kr. 85, gld. 1.20, 1.50.
1 čedna sobanska svetilnica, celo kom-
pletna gld. 1, 1.20, 1.50, 1.80.
1 najlepše oprave, celo kompletne gld. 2,
2.50, 3.
1 salonska svetilnica, bogato dekorirana,
superfina gld. 4, 5, 6, 8, 10.
1 svetilnica za studiranje ali delo z za-
stomom gld. 1, 1.50, 2.
1 stenska svetilnica za hleve, prednje sobe
itd. kr. 90, gld. 120.
1 viseča svetilnica za hleve, prednje sobe
itd. kr. 90, gld. 1.50, 2.
1 viseča svetilnica za fabrike, delavnice,
poslovnice gld. 2, 2.50, 3.50.

Kupci en gros dobijo rabat.

Luč dobra

1 viseča svetilnica za obednice s škripcem,
prefina gld. 5, 8.
1 viseča svetilnica za obednice, najfinejša,
sorta, bron pozlačen gl. 15, 20, 25.
Cene svetilnic se razumevajo kom-
pletne s stenjem in steklom vred.
1 svetilnični zastor, majhen, srednje fin
kr. 5, fin kr. 10, najfinejši kr. 15.
1 svetilnični zastor srednje velik, srednje
fin kr. 25, fin kr. 35, najfinejši kr. 45.
1 vatel svetilnične stena kr. 4, 6, 8.
1 škarje za svetilnico, jeklo kr. 85.
1 zastorodržec (branič, da zastor ne zgori)
kr. 5.
1 cilindrobrič (brani, da steklo ne poči)
kr. 10.
1 mehničen cilindrobrič kr. 20.
1 podstava za svetilnico, najlepša kr.
20, 30.
1 svetilnična čepica, v najlepših oblikah
kr. 15, 25, 35.
1 škripce za viseče svetilnice gld. 1.40,
1.50, 2.30.
1 steklen cilindar kr. 4, 5, 6.
1 steklena krogla kr. 20, 25, 30.
1 plehasta posoda za 1 funt petroleja kr.
30, za 2 funta 50 kr.

Luč cena.

Dežni plašči.

Potovalcem, gospodarjem in železniškim
uradnikom in sploh vsem tistim, ki so
dežu izpostavljeni, priporoča se prav an-
gleški dežni plašč, iz novozbojšanega,
nerazdriljivega, nepremočljivega blaga.
Ti plašči presegajo v eleganci in trpečno-
sti vse druge do zdaj izdelovane. Opo-
mniti se mora, da so ti brez vsega šiva,
torej niso popravljanju podvrženi, in so
tako narejeni, da se dajo tudi pri le-
pem vremenu na drugi strani kot ele-
gantna vrhna suknja rabiti.

1 kos v navadni velikosti 42 palcev dolg
velja 19 gld., vsaka daljša 2 palca veljata
1 gld. več.

Kapace veljajo kos 1 gld.

Glavna zaloga

fabrike

GOVINS & SOHN
v Manchesteru.

Bazar Friedman, Wien, Praterstrasse 26.

Pred mrazom je in bo varovala zimsko obleka.

Zimsko blago

iz čiste ovčje volne, katera kakor znano telo varuje pred vsakim škodljivim vremenom, in je torej
neogibno potrebna, da se zdravje v mrzlem jesenskem in zimskem vremenu vzdrži.

Bašliki iz najboljšega sukna.

1 lep, z vrvicami gl. 1, 1.50, 1.80.
1 najfinejši s svilno vezan gl. 2, 2.50, 3.
1 za otroke kr. 90, gl. 1.20, 1.50.

Muf za gospe in otroke.

1 za gospe, jako lep gl. 1.80, 2, 2.50.
Cela garnitura, muf in ovrtnik gl. 3.50, 4.50, 6.
1 za deklice gl. 1.50, 2.

Celo novo za to sezono.

Ogrinjala za gospe in deklice: bela, vijolasta,
rudeča, modra.

So vsa iz berolinske volne z najlepšimi načrti.
1 za gospe gl. 1.20, 1.50, 2.20, 2.80.
1 največje, za ogrinje gl. 3.50, 4, 4.50, 5.
1 za deklice kr. 60, 80, 90, gl. 1.20.

Eugenie-čepice

iz najfinejša berlinske volne, s svilno podloženo in bogato s
penkljami olšpane.
Ena gl. 4.50, z vratnim delom gl. 5.50.

Posebno za gospe.

Jako lep predarščnik za gospe iz najbolje volne s
fino prešitimi prami, ovrtnikom in luknjami za rokave, tako
da se lahko nad vsako srajo nosi, kinča in greje.
Eden 60 kr.

Lovske nogavice, visoke.

1 par, velikih, najboljših gl. 1.30.
1 " največjih in najboljših gl. 1.60, 1.90, 2.30.

Kamašnje najfinejše.

1 par, visokih za gospe gl. 1.20, 1.50, 1.80.
1 " za otroke kr. 60, 70, 80, 90.

Kosmati ovrtniki za gospe.

Silno lepi, za na plese in vhode.
Eden gl. 2.50, 3.50, 4.50, 5.

Otročja oblačila iz ovčje volne.

1 kr. 60 do 80.
1 z rokavi, lepo napravljena gl. 1.20, 1.50, 1.90.

Podplati

kot vloga za vsakovrstno obuvalo, vzdržijo noge suhe in
toplo, so tedaj zdravju posebno ugodni.
1 par za gospe in otroke 25 kr.
1 " " gospe 30 kr.

Najnovejše za zimo.

Le 5 goldinarjev

velja popolno angleška zdravilna obleka. Je
iz ameriške naravne koštrunske volne
in kot kavčuk raztežljiva, ki telo hitro ogreva
in je v vedno lahkem izparjanju vzdržuje. Ta
obleka varuje po tem premrazenja, kakor tudi
drugih bolezni.

Taka obleka za gospe ali gospe obstoji iz:
srajce, hlače, 2 parov kratkih ali dolgih nogavic,
1 para žilnih grelev, 1 para vlog za čevlje.

To vse skupaj velja le 5 gld.

Predznanamovano obilno založeno blago se take vrste dobiva edino le pri
Bazar Friedmann, 26 Praterstrasse 26.

Kupcem na debelo se cena zniža.

(294—14)

Vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“.

Naznanilo.

S tem naznanjamo vsem svojim p. n. soudom in prijateljem, da smo iz opravičnih ozirov našo

 generalno reprezentanco v Ljubljani
za južne avstrijske dežele

pod provizoričnim vodstvom g. Jožefa Kristan opustili in tako

v Trstu pri gosp. Fr. And. Plesche

in sicer od **1. januarja 1874** napravili.

Torej je sedaj gosp. **Fr. And. Plesche v Trstu** izključljivo opravičen za račun generalne reprezentance v Ljubljani, korespondence in denar sprejemati, na katerega se naj p. n. občinstvo tudi v vseh našo banko zadevajočih zavarovalnih zadevah s polnim zaupanjem obračati blagovoli.

Tikoma menjave oblastil naj se gospodje reprezentanti na gosp. **Fr. And. Plesche** obrnejo.

Generalno ravnateljstvo
vzajemno-zavarovalne banke „SLAVIJA“
v Pragi.

Vabilo.

Sklicevaje se na predstoječe naznanilo direkcije vzajemno zavarovalne banke „SLAVIJA“, vabim s tem p. n. občinstvo, ki se rado zavaruje, najljubše, da se na-me obrača v vseh zavarovalnih zadevah omenjene banke s polnim zaupanjem, katero si bodem prizadeval s hitrim in reelnim reševanjem opravičevati.

Posebno prejemljem naročila:

- I. za zavarovanje kapitalov na življenje;**
- II. „ „ „ „ smrt;**
- III. v vzajemno podedovalna društva (asocijacije);**
- IV. za zavarovanje proti ognju nepremakljivega in premakljivega blaga, zalog blaga, mobilij, zakladov itd.**

Ob enem posebno opozorujem na pri zavarovalni banki „SLAVIJI“ za svoje ude urejena kreditna društva in sicer:

- I. kreditno društvo: kavcijska vloga za uradnike in**
- II. „ „ posojila sploh,**

proti 12letnim anuitetam, v 1. slučaju s polletnim in v 2. z mesečnimi odbitnimi obroki.

Vsi dotični prospekti in formulari leže v pisarnah udano podpisanega v prijazno rabo p. n. občinstva zastonj in se vsa potrebna razjasnila radovoljno dajejo.

Z vsem spoštovanjem

Fr. And. Plesche,
generalni reprezentant
vzajemno-zavarovalne banke „SLAVIJA“ v Trstu
za južne avstrijske dežele.

(344—2)